

XOCALI SOYQIRIMI

İNSANLIQ ƏLEYHİNƏ OLAN CİNA YƏT

XOCALI - Azərbaycanda, qədim Qarabağda, keçmiş Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətində inzibati bir rayondur. O, şimaldan və şimal-şərqdən Kəlbəcər və Ağdam rayonları, cənubdan və cənub-şərqdən Şuşa və Xocavənd rayonları, qərbdən isə Laçın rayonu ilə həmsərhəddir. Onun ərazisi 926 kvadrat kilometr, əhalisinin sayı isə 21 000 nəfərdir. 1930-cu ildə yaranan bu rayonun əvvəlki adı Xankəndi (Stepanakert), sonralar isə Əsgəran (1978-1991-ci illər) olmuşdur. 26 noyabr 1991-ci il tarixdən rayonun adı Xocalı adlandırılmışdır.

Rayonun qərb sərhədi boyunca Qarabağ silsiləsi uzanır. Rayonun ən yüksək zirvələri 2843 metr hündürlüyü olan Qızqala və 2827 metr yüksəklikdə olan Qırqız dağıdır. Xocalı rayonunun ərazi-sində Yura, Tabaşır, Antropogen çöküntülləri geniş yayılmışdır. Rayon ərazisi faydalı qazıntılarla (gil, gilicə, çəgil, qum və s.) zəngindir. Xocalı rayonunun tərkibinə Xocalı şəhəri, Başkənd, Qaragav, Yaloba, Kərkicahən, Kosalar, Meşəli, Həsənabad, Cavadlar, Canhəsən, Cəmili, Daşbulaq kəndləri daxildir. Xocalı rayonu və şəhəri burada məskunlaşmış xocalı nəslinə mənsub olan ailələrin adı ilə əlaqədardır.

Başdan-başa tarixi memarlıq diyarı olan Xocalı rayonunun ərazisində miladın öncə XIII-VII əsrlərə aid Xocalı-Gədəbəy arxeoloji mədəniyyət abidələri, yenə də təxminən həmin dövr - son tunc və ilk dəmir dövrlərinə aid Nekropol, Kurqan çölü, eramızın IV-VI əsrlərinə aid çoxlu sayda Alban kilsələri, XIV əsrə aid Hacı Əli günbəzi, 1356-ci ildə inşa olunan Dairəvi türbə, XVIII əsrde tikilmiş Əsgəran qalası, qədim qəbiristanlıqlar və s. abidələr qeydə alınmışdır. Ərazidəki qazıntılar nəticəsində aşkar edilen qədim kurqanlar, türbələr, qəbirlər, tökmə təpələr, abidələr bu yerlərin qədim insan məskənləri olduğunu sübut edir.

Xocalı şəhəri Xocalı rayonunda, Qarabağ silsiləsinin ətəyində, Qarqar, İlis (Hilis), Xocalı çaylarının qovuşduğu ərazi-də, Ağbulaq, Noraguh, Badara, Daşbulaq, Balıca, Mehdiyənd (Mehdiyəli), Naxçıvanlı (Naxçıvanik) kəndləri əhatəsində, Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətinin mərkəzi olan Xankəndi şəhərindən 12 km şimal-şərqdə yerləşir. Bu yaşayış məntəqəsi əvvəllər Stepanakert, sonralar Əsgəran rayonunun tərkibində kənd olmuşdur. Xocalı şəhəri 1991-ci ildən Xocalı inzibati rayonunun mərkəzidir.

Tarixdən məlumdur ki, 1905-1907-ci və 1918-1920-ci illərdə də Xocalı yaşayış məntəqəsi ermənilər tərəfindən yandırılmışdır. Bundan sonra böyük nüfuz sahibi olan hörmətli Xocalı bəylərindən biri Səfiyar bəyin, eləcə də başqa nüfuzlu ağsaqqalların məslehət və təklifləri ilə dağılmış Xocalının xarablığı üzərində və onun yaxınlığında - Allahverdi bəyin tut bağı adlanan ərazinin cənub hissəsində təzədən yeni Xocalı yaşayış məntəqəsi salınımdır.

Xocalı qəsəbəsi (kəndi) özü 3 hissəyə bölünür:

1) Xocalı çayının sol sahilində, İlis çayının Xocalı çayına qovuşduğu sahənin əmələ gətirdiyi üçbucaqda yerləşən Köhnə Kələ;

2) Xocalı çayının sağ sahilində, Köhnə Xocalı kəndindən cənubda, XX əsrin əvvəllərində müxtəlif ərazilərdən qovulub gələnlər tərəfindən salınan Qaladərəsi Xocalısı;

3) Xocalı və Qarqar çayları arasındaki köhnə poçt stansiyası ərazisində 1918-1920-ci illərdə indiki Ermənistandan qovulmuş qaçqınlar tərəfindən salınmış Qaçqınlar Xocalısı;

Xocalının əhalisi 1991-ci ilin yanvar ayı üçün artıq 7000 nəfərə yaxın idi. On-

lar əsasən heyvandarlıq, üzümçülük, sənətkarlıq və ticarətlə meşğul olurdular. Şəhərdə 2 orta məktəb, mədəniyyət evi, 2 kitabxana, tibb məntəqəsi, poçt-rabitə şöbəsi, məişət xidməti müəssisəsi, xəstəxana, müxtəlif idarə və təşkilatlar, XIV əsrə aid türbə və s. vardı. Şəhərin ətrafında son tunc və ilk dəmir dövrlərinə aid Nekropol, Kurqan çölü və s. adlı qiymətli tərəfəri abidələr aşkar olunmuşdur. Miladdan öncə XIII-VII əsrlərə aid Xocalı-Gədəbəy mədəniyyəti abidələri də Xocalı şəhəri yaxınlığındadır.

Xocalı şəhərini ermənilər 26 fevral 1992-ci il tarixdə vəhşicəsinə yandırmışlar. Həmin gecə, saat 23 radələrində erməni cəlladları Xankəndində yerləşən, əslinde Rusiyaya məxsus olan 4-cü ordunun 23-cü diviziyasının 366-ci motoatıcı alayının (bu alay 2 mart 1992-ci il tarixdə axşam radələrində vertolyotlarla Gürcüstanın Vaziani şəhərinə aparılmış, az sonra - 10 martda marşal Şapoşnikovun omri ilə ləğv edilmişdir), Ermənistən Respublikası Silahlı Qüvvələrinin tabeçiliyində olan silahlı qrupların, müxtəlif ölkələrdən gəlmiş muzdalu əsgərlərin, özünü Artsax Xalq Ordusu adlandıran Dağlıq Qarabağın erməni birləşmələrinin yaxından köməkliyi ilə Xocalıya soxulub, onu tamamilə yandırmış və məhv etmişlər. Alayın zirehli texnikalarının (az sonra bu motoatıcı alayın əksər zirehli texnikaları, hərbi sursatları ermənilərə verildi. Bu işdə general-polkovnik Qromov, general-leytenant Qrekov, general-leytenant Hakopyan, polkovnik Y.Zarviqarov (24 fevral 1992-ci il tarixdə o, general-major rütbəsi almışdır), polkovnik O.Kraule, deputat Andranikov və başqları iştirak etmişlər. Beleliklə, alayın texnika və silahlarının texminən 80 %-i ermənilərin əlinə keçdi) arxasında erməni silahlı piyadaları böyük qüvvə ilə 3 istiqamətdən Xocalı şəhərinə soxularaq yaşayış məntəqəsini qarət və talan etmişlər.

Həmin gecə vədəsiz ölümən qaćmaq istəyən xocalılar meşələrə, dağlara səpələndilər. Qarda, çovğunda hara gəldi gedənləri, şirin yuxuda mişıl-mişıl yatmalı olan körpələri, uşaqları pusqlarda duran, azərbaycanlıların qanına susayan ermənilər əllərinə keçənləri - qoca, cavan, uşaq - işgənce ilə öldürdülər. O meytürən bəziləri dərələrdə, təpələrdə, meşələrdə - məzara gömülülməmiş qaldı.

Məlumdur ki, hadisədən az müddət əvvəl Paris yaxınlığında gizli təlim düşərgəsi yaratmış "ASALA" erməni terrorçu təşkilatının 26 nəfərlik dəstəsi mayor Aşın Simonyanın başçılığı ilə Xankəndinə gəlmişdir. Onlar və yerli ermənilər özünü müdafiə adı ilə vuruşan, əslində isə "ASALA" terror təşkilatının İllarion Allahverdiyanın başçılığı ilə Xankəndində yaradılmış özəyinin üzvləri başlı-başına buraxılmış 366-ci alayın içərisində öz dayaqlarını yaradıb, polkovnik Y.Zarviqarovna nağd 36 000 ABŞ dolları "hədiyyə" etmişlər. Bu xəbər 23-cü diviziyanın komandiri Boris Budeykinə çatdıqda o, Y.Zarviqarovun bu hərəkətinə görə (zabit şərefinə xəyanəti üçün) onun qovulmasını tələb etmişdir.

366-ci alayın hərbi əməliyyatlarda ermənilər tərəfinə keçərək azərbaycanlıları qırması, hərbi texnika və sursatı ermənilərə verməsi əslində siyasi xarakter daşıyır. 4-cü ordu 23-cü motoatıcı diviziyasının nümayəndələrinin Xocalı əməliyyatında iştirak etmələri üçün bilavasita şərait yaratmışdır. Dördüncü ümumordu qoşun birleşməsində hər şey demək olar ki, Azərbaycanın əleyhina yönəlmüşdür.

Xocalıya olunan güclü hücumun qarşısını almaq özünü müdafiə qüvvələri ilə xüsusi təyinatlı milis dəstəsi olan AMON-çular (cəmi 160 nəfər) üçün çox

çətin olsa da, onlar ölümləri bahasına (bu qüvvələrin böyük əksəriyyəti şəhid oldu) xocalıların yaşayış məntəqəsini təcili təmələrində imkan yarada bildilər. Amma nə yazıqlar ki, o gecə Qarqar çayının buzlu sularından keçib əsasən Kətik və Naxçıvanlı kəndləri tərəfə istiqamətlənən, canlarını götürüb erməni mühəsirəsindən salamat qurtarmaq istəyən zavallı xocalılar orada amansız ölüm ilə qarşılaşdırılar. Günahsız azərbaycanlıların axıdılmış qanları Kətik və Naxçıvanlı dağ aşırılarının etəklərində ağappaq qarı qırmızıya boyadı. Uzun zaman bu yerlərdən insan cəsədinin kəsif iyi çəkiləndi. Gecələr bu yerlərdəki çalaların həndəvərində it hürüməsindən, çəqqal ulaşmasından qulaq tutulurdu.

Xocalının külünün göyə sovurulmasında 366-ci motoatıcı alayın 1-ci batalyonun komandiri İvan Moiseyevin xüsusi "xidmətləri" olub. Bu batalyon ermənilər arasında məşhur "İvanın vəhşi batalyonu" kimi tanınırdı.

Erməni ideoloqlarından biri, millətçi yazıçı-sair Zori Balayan hadisədən az sonra yazdığı "Ruhumuzun dirçəlişi" adlı kitabında 26 fevral 1992-ci il Xocalı faciəsi ilə bağlı yazır: "Biz Xaçaturla ələ keçirdiyimiz evə girərkən əsgərlərimiz 13 yaşlı bir türk uşağı pəncərəyə mismarlanmışdır. Türk uşağı çox səs-küy salmasına deyə, Xaçatur uşağı anasının kösilmə döşünü onun ağızına soxdu. Daha sonra 13 yaşındaki türkün başından, sinəsindən və qarından dərisini soydum. Saata baxdım; türk uşağı 7 dəqiqə sonra qan itirərək

heç vaxt yaddan çıxarmayacağam. Sonra Tiqranyan soyadlı bir əsgər onu qulaqlarından tutub artıq üzərinə mazut tökülmüş cəsədlərin içərisinə atdı. Daha sonra onları yandırdılar. Tonqaldan ağlamaq və imdad səsləri gəldi".

Fevralın 26-da Azərbaycanın ordu qüvvələri Xocalı sakinlərinin köməyinə çata bilmədilər. Həmin gün şəhid olanların meytürəni da görmək mümkün olmadı. Səhər gün isə ermənilər vertolyotlarla meşələrde, dərə və təpələrde gizlənmiş xocalıları, meytürəni axtarır, sağ qalanları, yaralıları əsir götürür, onları amansız işgəncələrə məruz qoyurdular. Azərbaycanlıların tapılmış meytürənin üzərində erməni faşistləri min cür alçaq əməliyyatlar həyata keçirirdilər.

Xocalı hadisəsi zamanı helak olmuş insanların meytürəni müayinə olunarkən onlarda baş dərisinin soyulması, burun və qulaq qığırdaqlarının kesilməsi, dişlərin sindirilməsi, qadınlarda döşlərin kəsilməsi, müxtəlif kəsici-deşici aletlərlə yetirilmiş xəsarətlər, üzərindən hərbi texnika keçməsi, bədənin müxtəlif ətraflarında alçaqcasına edilmiş zorakılıq əməliyyatları müşahidə edilmişdir. Məhkəmə tibbi ekspertizanın müayinəsindən keçən 181 meytürə (130 kişi, 51 qadın), qəlpədən (20 nəfər), güllədən (151 nəfər), küt aletləndən (10 nəfər) ölümlər aşkarlanmışdır. 13 meytürə azyaşlı uşaq olmuşdur. Ölenlərin 40 nəfəri baş nahiyyəsindən, 74 nəfəri dəş qəfəsindən, 17 nəfəri qarın nahiyyəsindən, 11 nəfəri isə ətraf nahiyyələrdən xəsərət almışdır. Meytürənin 3 nəfərində ətrafların donması, 33 nəfərdə işgəncə ilə ölüm - qadınlarda döşlərin kesilməsi, onların cinsiyyət üzvlərinə odlu silahdan atəş açılması, ölenlərin burun və qulaqlarının kesilməsi, başın dərisinin soyulması, dişlərin, göz almalarının çıxarılması, kişilərin cinsiyyət üzvlərinin kesilməsi, üzərindən hərbi texnikanın keçilməsi əlamətləri müşahidə olunmuşdur.

Tarixə Xocalı soyqırımı adı ilə daxil olan bu müsibətdə yüzlərlə günahsız azərbaycanlılar - südəmər körpələr, təzəcə dil açan, amma dünyani hələ dərk etməyən uşaqlar, ağsaqqal və ağbircək qocalar, məsum qadınlar, günahsız yeniyetmələr ermənilər tərəfindən qanına qəltən edilərək vəhşicəsinə qətlə yetirildilər. Müxtəlif istiqamətlərdən Ağdam tərəfə hərəkət edən dinc Xocalı sakinlərinin keçə biləcəyi yolların qarşısında gizlənən silahlı erməni əsgərləri gəlib keçənləri burada dehşətli şəkildə, amansızlıqla öldürmüştər.

Ermənilərin törətdikləri bu qanlı faciə azərbaycanlılara qarşı tarixdə misli-bərabəri görünməmiş əsl genosid idi. XIX əsrde Azərbaycan torpaqlarında məskunlaşdırılan və uzun illərdən bəri azəri türkləri ilə gizli mühərabəye hazırlaşdıqlarını gizlədə bilməyən ermənilər bu iyriyən, alçaq hərəkətləri ilə XX əsrin sonlarına yaxın əsrin əvvəllərində olduğu kimi Azərbaycan xalqının qənimi olduqlarını bir daha sübut etmiş oldular. Xocalı qırğını törədən kiçili ermənilər eyni zamanda bu hərəkətləri ilə ulu babalarının milli məsələlərdə xalqımıza qarşı onillərlə tutduqları mövqeləri, getdikləri yolları davam edərək içərilərindəki heyvani hissələri üzə çıxarıb çoxlu sayıda azəri-türk qanını tökmək planını həyata keçirdilər.

(Davamı 16-ci səhifədə)

dünyasını dəyişdi. Ruhum sevinçdən qırıldı. Xaçatur daha sonra ölmüş türk uşağıının cəsədini hissə-hissə doğradı və bu türklə eyni kökdən olan itlərə atdı. Axşam eyni şeyi dəha 3 türk uşağına etdik. Mən bir erməni kimi öz vezifəmi yerinə yetirdim. Bilirdim ki, hər bir erməni hərəkətlərimizlə fəxr duyacaq".

Hazırda Livanda məskunlaşmış yazıçı-jurnalist David Xerdiyan Xocalıda gördüyü müsibətləri fəxrlə "Xaç uğrunda" kitabında belə qeyd edir:

"Səhərin soyuğunda biz bir yerdən keçmək üçün ölüldən körpü düzəltməliydi. Mən ölülerin üstüne getmək istəmədim. Bunu görən podpolkovnik Ohanyan mənə işarə etdi ki, qorxma. Mən ayağımı 10 yaşlı qız meytürin sinəsinə basıb addımlamışa başladım. Mənim ayaqlarım və şalvarım qan içinde idim. Mən beləcə 1 200 meytürin üstündən keçdim. Martin 2-də Ermənilərin "Qaflan" qrupu (bu qrup meytürəyi yığış yandırmaqla məşğul olurdu) 2 000-ə yaxın türkün cəsədini topayıb ayri-ayrı hissələrlə Xocalının yaxınlığında yandırdı. Axırıncı yük maşınınında mən başından və qollarından yaralanmış 10 yaşlı bir qız uşağını gördüm. Diqqətlə baxanda gördüm ki, o, yavaş-yavaş nəfəs alır. Soyuğa, acliğa və ağır yaralanmasına baxmayaraq, o, hələ də sağ idi. Ölümə mübarizə aparan bu uşağı gözlərini mən

İNSANLIQ ƏLEYHİNƏ OLAN CİNA YƏT

(Əvvəli 12-ci səhifədə)

Xocalı hadisəsi ilə bağlı ermənilərin ruslara əlaqələrinə aid sənədlərin bir qismi 1 mart 1992-ci il tarixində Zaqafqaziya Hərbi Dairəsinin aviasiya komandanı, general-major S.Lukashovun əmri ilə yandırılmışdır. Dağlıq Qarabağda 02270 sayılı hərbi hissənin əks-kəşfiyyat şöbəsinin sabiq rəisi, polkovnik Vladimir Savelyevin "Zabit Puqaçov" imzası ilə BMT, Avropa Şurası, Rusiya Müdafiə Nazirliyinə, Kremlə, Rusiya Baş Kəşfiyyat İdarəsinə və s. orqanlara ünvanlaşdırığı "Məxfi Arayış"ında maraqlı xatırlamalar öz əksini tapmışdır: Ermənilər ruslara məxsus olan 02-19 MM nömrə-sériyalı KAMAZ maşını ilə ərazidə olan azərbaycanlı meyitlərini yiğib Xocalıda tonqal qurdular. Mən əsir alınmış azərbaycanlıları sıraya düzüb ermənilərə qoşularaq tək-tək məhv edən və bundan böyük həzz alan rütbəli zabitlərin bəzilərinin adlarını tanıtmaq istəyirəm: Polkovnik B.Baymukov - arxa cəbhə üzrə alay komandirinin müavini, polkovnik İvan Moiseyev - 1-ci batalyonun komandiri, mayor, Seyran Ohanyan - 2-ci batalyonun komandiri, mayor Yevgeni Nabokov - 3-cü batalyonun komandiri, mayor V.Q.Hayriyan - alayın kəşfiyyat rəisi, mayor V.I.Çitçiyən - 1-ci batalyonun qərargah rəisi, baş leytenant O.V.Mirzaxayzarov - rota komandiri, baş leytenant V.N.Qarmaş - tank rotasının komandiri, baş leytenant H.T.Hakopyan - rota komandiri, baş leytenant V.I.Valilovski - rota komandiri, baş leytenant A.B.Lisenko - böl-

mə komandiri, baş leytenant V.A.Azarov - batareya komandiri, leytenant İ.S.Abraimov - tank əleyhinə batareya komandiri, leytenant O.V.Balezni - 3-cü tank rotasının komandiri, baş leytenant S.V.Xrinxua - kəşfiyyat bölməsinin rəisi, A.V.Smakin - tank bölməsinin komandiri, leytenant S.İ.Raçkovski - mühəndis-istehkəm rotasının komandiri, B.İ.Bondarpriyev - kəşfiyyat rəisinin müavini, leytenant A.İ.Kulov - radio-kimyəvi bölmənin rəisi və eləcə də daha 41 nəfər milliyyətə erməni olan kiçik rütbəli şəxslər. Bəli, bu adamlar öz mənfur əməlləri ilə təkcə xocalılara yox, bütün bəşəriyyətə qarşı ən amansız qətlərin birbaşa iştirakçısına çevrilidilər.

26 fevral 1992-ci il - Xocalı faciəsi Qarabağda elan edilmiş mühəribənin qanlı salnaməsi oldu. Xocalı rayonu 26 fevral 1992-ci il tarixində erməni separatizminin, erməni şovinizminin qurbanına çevrildi. Xocalı şəhəri, eləcə də rayonun digər yaşayış məntəqələri erməni quzdurları tərəfindən yerlə yeksan edildi, yandırılaraq külə döndərildi. Xalqımıza qarşı yönəlmüş bu faciə, soyqırım, genosid öz ağlaşımaz dəhşətləri və qəddarlığı ilə bəşəriyyət tarixində heç bir analoqu olmayan vəhşilikdir. Azərbaycanda, Yuxarı Qarabağda baş vermiş Xocalı faciəsi XX əsrin Xatin, Sonqmi, Xirosimə, Xolokost müsibətlərindən daha acınacaqlı oldu. Erməni faşistləri Xocalı qətləməndə ən alçaq və çirkin hərəkətlərə əl ataraq vəhşicəsinə öldürdükləri körpənin, qocanın meyitlərini insanlığa yaraşmayan surətdə tohqır etdilər. Girov düşən soydaşlarımızın başlarına ermənilər

tərəfindən dəhşətli oyunlar açıldı, erməni qəbirləri üzərində azərbaycanlı girovların başları qurbanlıq qoyun kimi cəlladcasına kəsildi, ölenlərin kəllə dərisi soyuldu, gözləri, ürəkləri çıxarıldı, cinsiyət üzvləri doğrandı, bədənləri müxtəlif kəsici və desici aletlərlə desildi, meyitlər insanlığa yaraşmayan bir şəkildə pis hallara salındı...

Bəli, Ermənistən-Azərbaycan, Dağlıq Qarabağ münaqişəsi dövründə Azərbaycan xalqına qarşı ən dəhşətli cinayətlərdən biri 1992-ci il fevralın 25-dən 26-na keçən gecə baş vermiş Xocalı faciəsi Azərbaycanın Dağlıq Qarabağ bölgəsindəki Xocalı şəhərində tarixdə insanlığa qarşı törədilən misli görünməmiş vəhşiliklərdən biridir. Bu amansız qətləmə nəinki təkcə Azərbaycana, bütün bəşəriyyətə, mütərəqqi döyərlərə, əxlaq normalarına, insanlığa, beynəlxalq hüquq normalarına qarşı yönəlmış genosid aktıdır. Bütün parametrlərinə görə bu faciə əsil genosiddir. Bir gecənin içində yüzlərlə günahsız insan Xocalı yaşayış məntəqəsi və onun ətrafında xüsusi qəddarlıqla, amansızlıqla öldürülmüş, məhv edilmişdir.

Xocalı şəhərinin işğalının fəciəli nəticələri bunlardır:

613 nəfər - o cümlədən 106 qadın, 63 uşaq, 40 qoca qətlə yetirilib;

8 ailə tamamilə məhv olub;

25 uşaq hər iki valideynini itirib;

130 uşaq valideynlərindən birini itirib;

60 nəfər xüsusi amansızlıqla qətlə yetirilib;

487 nəfər müxtəlif dərəcəli güllə, qəlpə yarası alaraq şikəst, əlil olub;

1275 adam erməni əsirliyinin dəhşətlərindən keçib;

155 nəfər itkin düşüb;

280 meyiti götürüb dəfn etmek mümkün olmayıb;

Xocalı şəhəri yerlə yeksan edilib...

Bu faciənin nəticəsində onlarla günahsız uşaq, qadın və qoca gülələnib. Ermənistən silahlı qüvvələri və muzdlular neçə-neçə bütöv ailələri məhv edib. İnsanlar amansızcasına qətlə yetirilib. Adamların müxtəlif bədən əzələrinin dərisi soyulub, qulaqları, burunları ... kəsilib və

hətta başlarının dərisi soyularaq çıxarılıb. Qədim məzarlıqlar, tarixin daş yaddaşı olan Xocalı qəbiristanlığı tanklarla, zirehli texnikalarla darmadığın edilib...

Biz Azərbaycan türkű olaraq hər bir zaman Xocalı həqiqətlərini, baş vermiş hadisənin motivlərini dünyaya vaxtında çatdırıcıları üçün Stefan Benturaya, Rori Patriksə, Ahmed Selə, "Moskovskiye Novosti" qəzetinin müxbiri Viktoriya İvlevaya, fransız jurnalisti Florens Devidə, eləcə də həmyerlimiz, mərhum televizyon jurnalisti Çingiz Mustafayev və bu işdə əməyi olan digər şəxslərə minnətdar olmaliyiq...

Xocalı soyqırımı qurbanlarının xatirəsini yad etmək məqsədi ilə hər il 26 fevral saat 17:00-da Azərbaycanda sükut dəqiqliyi elan olunur.

XX əsrin dəhşətli Xocalı faciəsindən 25 il keçməsinə baxmayaraq, beynəlxalq təşkilatlar misli görünməmiş bu genosid hadisəsinə hələ də lazımi, düzgün, siyasi və hüquqi qiymət verməyiblər. Doğrudur, Xocalı qırğını Amerika Konqresi tərəfindən 1992-ci ilin faciəsi elan olundu; amma Xocalı əməliyyatının koordinasiyasının müəllifləri hələ də öz layiqli cəzalarını almamışlar...

2019

Sikar əhmədov,
Əkinçilik ET İnstitutunun
direktor müavini Aqrar elmləri
üzrə fəlsəfə doktoru